

Farní zpravodaj Teplice

leden 2019

Matthias Stomer (1615–1649): Klanění mudrců

Uvnitř tohoto vydání:

Úvodník	2
Zemřel otec Jan Hurník – Duchna hrála	3
Fotograf-senior	4
Opravy v roce 2018	6
Etické hodnoty	8
Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty	10
Tři králové	14
Katecheze (13)	15
Ahoj, děti!	16
Cestování v čase	18
Zřím Tě!	19
Štědrý večer roku 1954 – Farní knihovna – Kalendář akcí	20

Milí farníci a milé farnice,

máme za sebou Vánoce. Prožili jsme advent jako cestu přípravy na Narozneniny a vydali jsme se na cestu, která povede až ke kříži. Nemyslím teď však Velikonoce, ale vztyčení kříže misijního, což bychom rádi prožili v misijním měsíci říjnu 2019. K tomu ale ještě musíme ujít kus cesty. Řekl bych, že se můžeme těšit na to, že budeme mít o čem přemýšlet a možnost se na některé věci více soustředit.

Už jsme v adventu přemýšleli o tom, jak my sami vidíme misie a co pro nás znamená. Jako křesťané jsme povoláni být kvasem a solí tam, kde jsme. Jsme povoláni být misionáři. Přemýšlejme tedy o své víře, třeba i pochybujme, ale o to více hledaje odpovědi, abychom mohli mít co nabídnout. Pokusme se naplnit slova apoštola Petra, která napsal v jednom svém dopise: „Zasvěťte svá srdce Pánu Kristu a buďte připraveni podat odpověď každému, kdo se vás zeptá na důvod vaší naděje.“ (1. Petr 3,15, Překlad 21. století) Pokusme se posunout o něco dále hranice svých znalostí. Něco si přečtěme, nastudujme. Mluvme spolu s nejbližšími o otázkách víry. Pokusme se společně přemýšlet o nedělním kázání (snad se tam najde nějaká myšlenka, která bude stát za řeč).

Zároveň ale přemýšlejme také o tom, že i my sami potřebujeme slyšet Boží slovo a také my jako misionáři potřebujeme být sami evangelizováni. Otevřeme se slovům druhých. Nechtějme jen sami mluvit, ale nechejme mluvit i druhé o Bohu a víře. Bude zajímavé, kde se setkáme a jak. Přeji všem krásný začátek roku 2019 a hodně splněných předsevzetí.

Radek

Zemřel otec Jan Hurník

Ve středu 19. prosince 2018 ve večerních hodinách zesnul P. Jenda Hurník, SDB. Podlehl těžké nemoci, se kterou bojoval přes půl roku. Poslední týden života strávil v ostravském hospici sv. Lukáše. Otec Jenda z Ostravy pocházel, a tak odešel na věčnost ve společnosti svých spolubratřích, příbuzných i známých. Mysleme na něj v modlitbách.

red

Duchna hrála

A vyhrála si. Letošní předvánoční Duchna se nesla ve znamení přípravy na Vánoční hru, kterou jste viděli 24. prosince v Trnovanech. My ještě ne, protože píšeme tento text asi týden před Štědrým dnem. Jak se vám to asi líbilo? Napište nám.

Vedle zkoušení (v pátek, sobotu i v neděli) jsme zvládli vše, co k Duchně patří. Jít do bazénu – tentokrát do Thermalia v Beethovenu. Ráno jsme si dali duchovní rozcvičku na téma změny a vývoje (to kdyby vám děti začaly přesazovat kytky), a generace odrostlých adolescentů si zatím připravovala otázky na svátost smíření. Díky jejich svědomitosti jsme měli v tomto bodu programu o dost méně práce, takže jsou zvaní i na další Duchny. Jejich zpovědní zrcadlo necháváme pro další použití.

Vlastní svátost smíření jsme tradičně zmožili za doprovodu hry Městečko Palermo. Všechny děti se s hladkostí a bez zadržování vystřídaly u svátosti smíření. Za to patří ale i díky Petrovi Kalasovi a Radkovi Kuchařovi, kteří si na nás udělali čas.

Tak ještě jednou díky, že jste dětem umožnili k nám na Duchnu přijít a my se budeme s nimi těšit před Velikonocemi na viděnou.

Eva a Jarda

Fotograf-senior

Petr Macek je fotografem naší farnosti, a nefotí jenom v Teplicích. „Profotil“ se do úrovně Fotograf-senior a dnes mu pomáhá i jeho syn Honza. Jak fungují fotografové projektu Člověk a Víra?

Fotografické uskupení se začalo rodit v roce 2011. Zahajovalo svoji činnost v Praze se třemi fotografy, rychle se však rozvíjelo, a tak v současné době působí už více než stovka členů nynějšího spolku Člověk a Víra (ve věku od 14 do 75 let) po celé ČR. Těšíme se podpoře České biskupské konference. Dokumentujeme všechny důležité události v církevním prostředí v ČR s občasným přesahem do dalších zemí. Pořádáme každoroční výstavy nejlepších prací, které se poprvé otevírají vždy v adventu na Pražském hradě a během roku pak putují po dalších diecézích.

Kdo tě k této aktivitě přivedl?

Byla to kamarádka Jana Švecová, která mě doporučila kolegovi, tehdejšímu vedoucímu sekce litoměřické diecéze, který působil v Liberci. O projekt jsem se začal více zajímat a zaslal jsem přihlášku vedení ČaV. Byl jsem pozván na vstupní workshop a začal jsem fotit.

Má tvoje aktivita nějaká pravidla?

Samozřejmě, základním pravidlem je, že vlastní liturgický obřad je vždy důležitější než pořízení dobré fotografie. Fotograf by se měl snažit být v průběhu mše „neviditelným“ a také respektuje posvátná místa tím, že musí být vhodně oblečen. Fotograf také při své práci respektuje soukromí věřících. Nikdy nepoužije snímek někoho, kdo by s focením nesouhlasil, a eliminuje nelichotivé záběry.

Kolik stojí fotografie pořízená fotografem spolku ČaV?

Pro církevní zákazníky a pro soukromé či nekomerční využití jsou fotografie projektu Člověk a Víra poskytovány zcela zdarma. Všichni fotografové dělají svou činnost bez nároku na honorář, berou to jakou svou službu pro Pána. Samostatnou kapitolou je například focení svateb. To se ale řeší přímo s konkrétním fotografem a záleží vždy na vzájemné domluvě.

Jak funguje sdružení Člověk a Víra?

Pokud je fotograf přijat do sdružení a je řádně proškolen, stává se „Fotografem-kandidátem“. Plnohodnotným členem „Fotografem“ se stává po šesti měsících svého aktivního působení.

Pokud fotograf dodává stále kvalitní fotografie, může se po dvou letech stát „Fotografem-seniorem“. To mu mimo jiné také umožňuje účastnit se focení komplikovaných akcí a může vybírat a publikovat fotografie pro služebně mladší kolegy. Pokud fotograf dodává stále vynikající fotografie a má pozitivní výsledky ve vedení méně zkušených fotografů, může se po třech letech stát „Fotografem-mistrem“. To mu dává možnost dokumentovat nejdůležitější církevní akce, jako jsou například státní a mezinárodní návštěvy.

A ty jsi nyní Fotograf-senior?

Já jsem nyní Fotograf-senior a současně mi byla před nedávnem svěřena funkce vedoucího fotografa celé sekce Litoměřické diecéze. Mou zástupkyní je skvělá fotografka z Ústí nad Labem Jana Chadimová. Naše řady rozšířil také mladý fotograf z Ústí nad Labem Kryštof Waněk a Tomáš Vlasatý. Na svou činnost se v příštím roce chystá i naše dcera Maruška, která se pravděpodobně stane nejmladší fotografkou společenství v rámci celé České republiky.

Petra Macka všichni známe již velmi dlouho, ať již jako řadového účastníka bohoslužeb v Trnovanech, organizátora našich farních plesů nebo pořadatele každoročních tanečních kurzů v Teplicích. Nedávno se nám pochlubil i výstavou fotografií v děkanském kostele na Zámeckém náměstí v Teplicích. Je to opravdu velice pilný člověk. Přejme mu tedy mnoho úspěchů ve všech jeho činnostech, ale především při fotografování ve spolku Člověk a víra.

Foto: Petr Macek – ČaV

Ukázka z Petrovy tvorby – Teplická Noc kostelů 2018

Opravy v roce 2018

Světec, kostel sv. Jakuba Většího

Oprava interiéru jižní lodi – 1. etapa*	90 223,-
Oprava střechy hlavní lodi	7 771,-
Restaurování bočního oltáře Panny Marie**	319 230,-
Celkem	417 224,-

Křemýž, kostel sv. Petra a Pavla

Oprava havarijního stavu střechy	19 965,-

Modlany, kostel sv. Apolináře

Přemístění přívodu elektřiny kostela – 1. etapa	9 900,-
Rekonstrukce vstupu do kostela	50 856,-
Celkem	60 756,-

Kostomlaty pod Milešovkou, kostel sv. Vavřince

Oprava střechy	7 415,-

* 10 000,- Kč dotace MÚ Světec, 40 000,- Kč příspěvek – svépomocný fond biskupství

** 198 000,- Kč dotace Ministerstva kultury, 10 000,- Kč dotace MÚ Světec

Teplice, kostel sv. Jana Křtitele

Oprava střechy boční lodi	7 500,-
Oprava věžního okna	5 496,-
Celkem	12 996,-

Teplice-Trnovany, kostel Božského srdce Páně

Oprava střechy hlavní lodi	43 342,-

Teplice-Šanov, kostel sv. Alžběty Uherské

Oprava střechy hlavní lodi	85 729,-
Restaurátorský posudek	15 900,-
Celkem	101 629,-

Teplice, děkanství

Rekonstrukce obytné místnosti v 1. patře	65 000,-
Oprava vjezdových vrat	60 000,-
Celkem	125 000,-

Celkem v roce 2018	788 327,- Kč

Etické hodnoty

Existují určité morální hodnoty, které uznávají všichni lidé na celém světě. Jsou to hodnoty, které garantují samotné lidské přežití a existenci lidstva. Ale na druhou stranu existují hodnoty a postoje, které jsou platné pouze v určitých oblastech světa či kulturách. To, co platí v Evropě, nemusí vůbec platit např. v Indonésii, a to ještě nepočítáme morálku velkých celků či malých skupin, které mají svá vlastní pravidla (křesťanství, protestantská etika, lékařská etika atd.).

Co je tedy „hodnota“? Teologická etika rozlišuje mezi mravními hodnotami a hodnotovými statky (věcmi). **Mravní hodnoty** jsou charakteristiky jednání člověka, charakteristiky skutku, resp. vůle. Nevypovídáme o nich, že existují, nýbrž že platí. Vlastně by se měly nazývat „**morální hodnoty**“, protože jsou přímo vázány na náhled svědomí jednajícího. Tradičně se nazývají „*bonum morale*“. Mají morální charakter. K mravním hodnotám patří například upřímnost, solidarita, obětavost, pravdivost a mnohé jiné. Patří však mezi ně i čtyři kardinální ctnosti, kterými jsou moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost (uměřenost). Církevní tradice pak mezi ctnosti zahrnuje ještě lásku, naději a víru, které jsou tzv. **křesťanskými ctnostmi**. Tyto hodnoty jsou nezávisle na západní kultuře spojeny se základní podstatou člověka. **Chrání důstojnost člověka ve všech náboženstvích a kulturách**, i když mají v mnoha různých jazycích lidstva rozdílná jména, a mají platnost až dodnes.

Hodnoty jsou v úzkém vztahu s důstojností člověka, kterou chrání. Kdo vnímá vlastní hodnotu, nemá zapotřebí snižovat hodnotu ostatních. Dokáže se těšit z hodnoty druhých, uznávat ji a podporovat. Stručně se podívejme se na význam kardinálních

Matyáš Bernard Braun (1684–1738): Spravedlnost a Statečnost

i křesťanských ctností. Někteří autoři jako první lidskou hodnotu uvádí **spravedlnost** s tím, že kdo je sám k sobě spravedlivý, nenechá se ohnout, jde zpříma a čestně svou cestou. Tak bude napřimovat také ostatní a spravedlnost získává svůj sociální rozměr.

Jde totiž o spravedlnost vůči druhému člověku – každému, co jeho jest. To vede ke spravedlnosti mezi lidmi. Připomeňme si biblický výrok „kdo seje spravedlnost, sklídí pokoj“.

Spravedlnost je skutečným zdrojem síly jak pro jednotlivce, tak pro společenství. **Statečnost** znamená odvahu vystoupit a bojovat za to, co si sám člověk myslí, o čem je přesvědčen. Statečnost znamená i odvahu trvat na nepohodlných rozhodnutích, jsme-li přesvědčeni o jejich správnosti. Třetí hodnota (ctnost) je **umírněnost**,

Foto: 2x Desider – wikimedia.org

Matyáš Bernard Braun (1684–1738): Umírněnost a Moudrost

něnost, která však neznamená průměrnost. Jde o „pravou míru“. Pro sv. Benedikta byla umírněnost matkou všech ctností. Umírněností rozumí umění zacházet se sebou samým, s druhými a přírodou. Dnes lze umírněnost nazvat trvalou udržitelností. Z kardinálních ctností ještě zbývá **moudrost**, tzn. schopnost nalézt v daný okamžik správné rozhodnutí. Znamená schopnost propojit velké myšlenky s každodenní realitou.

Podívejme se ještě na křesťanské ctnosti, tj. **víru**, **naději** a **lásku**. Podle teologie u víry nejde jen o to, že věřím v Boha, ale také že věřím v člověka, protože kdo věří v Boha, musí věřit i v člověka, kterého Bůh stvořil. Lidé, kteří věří v Boha, jsou uvolněnější, protože se cítí být nesení vyšší mocí. V každém člověku se nalézá dobré jádro. Naděje je něco jiného, než očekávání. Očekávání může být zklamáno, ale doufat znamená opak – doufám pro tebe a v tebe. Naděje nemůže být nikdy zklamána, protože nepřestávám doufat, že se druhý může změnit. Láska je moc, která proměňuje náš život. Bůh je láska a láska je také zdrojem síly. Závěrem lze tedy konstatovat, že hodnoty činí život hodnotným. Jsou v životě člověka důležité!

S využitím publikací: Libor Ovečka: *Teorie hodnot a hodnotových statků*;
Anselm Grün, Jochen Zeitz: *Bůh a peníze*; *Katechismus katolické církve*;
Papežská rada pro spravedlnost a mír: *Kompendium sociální nauky církve*
zpracoval Rostislav Kadlec

Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty

<http://teplice.sdb.cz/stredisko-mladeze>

Zprávy ze střediska na Luně

O víkendu 16.–18. listopadu vyjeli naši mladí do Klášterecké Jeseně na chatu SHM, aby společně uklidili a připravili zahradu na zimu. Práce bylo dost. Hrabalo se listí, uklízely se větve, opravoval se plot a taktéž probíhaly drobné opravy. Stihlo se během tohoto víkendu opravdu hodně práce. Mladí práci vykonali na výbornou a odměnou jim byly poukázky na nákup v Kauflandu.

V pátek 23. listopadu se konaly Vánoční tvořivé dílny, kde si děti mohly vyrobit sněhuláka z ponožek a rýže. Děti se zapojily do výroby s velkou radostí. Fantazii se meze nekladly a začaly vznikat moc pěkné výrobky. Akce se povedla a každý zúčastněný si mohl odnést svého sněhuláka domů.

Další pátek, 30. listopadu, jsme si společně připomněli Světový den boje proti AIDS. Uspořádali jsme malou besedu na toto téma. Pustili jsme si dokument na toto téma, účastníci mohli vyslechnout příběhy lidí, kteří se virem HIV nakazili. Zmínili jsme také preventivní programy a možnosti bezplatného testování.

Závěrem jsme zapálili svíčku jako symbol uctění památky obětem této nemoci.

A do třetice pátků, 7. 12. se uskutečnila Mikulášská besídka. Kdo chtěl, mohl si vybarvit obrázek s vánoční tematikou. Společnou básničkou pak děti přivolaly Mikuláše, anděla a čerta. Každý dostal za odměnu adventní kalendář; kdo chtěl, ještě přidal vlastní písničku či básničku. Účelem nebylo děti strašit tak, jak bývá obvykle zvykem, ale více připomenout tradice, které se každoročně připomínají právě touto mikulášskou nadílkou.

Další z podařených akcí byl zápas ve florbalu, a to dne 11. 12. na základní škole v Plynárenské ulici. Zúčastnily týmy ze střediska v Proseticích a z Trnovan. Zápas byl napínavý, vítězství si nakonec odnesl tým z trnovanského střediska. Nechyběli ani fandící diváci, kteří podpořili obě dvě družstva.

Ve středu 12. prosince proběhla před Červeným kostelem akce Česko zpívá koledy. Účastníci měli příležitost si zazpívat koledy a navodit tak vánoční atmosféru. Po akci jsme se šli společně s dětmi podívat do kostela.

Vánoční besídka jako každoročně proběhla v Salešiánském středisku v Trnovanech 18. 12. Pro všechny návštěvníky střediska byl připraven bohatý program. Nechyběly hry, soutěže, zpívaly se koledy a zavládl příjemná nálada. Promítali jsme fotky z akcí za poslední rok. Děti si tak mohly vzpomínat na prožité chvíle s programovými vedoucími. Povídalo se o tom, co nám tento rok dal, co se každému povedlo a jak vlastně budou letos trávit Vánoce.

Za tým střediska v Trnovanech bych ráda všem dětem, rodičům i spolupracovníkům popřála požehnané a poklidné svátky v rodinném kruhu.

Daniela Horáková

Středisko Prosetice

V uplynulém měsíci byly mnohé akce inspirovány předvánočním časem i Vánocemi.

Adventní přespávačka

Abychom přinesli trochu radosti do domova důchodců v Bystřanech, vyráběli jsme pro ně na začátku adventu zdobené perníčky a práníčka. Ty byly později na jiné akci předány jednotlivým obyvatelům domova. Všechny děti si zkusily vykrajování různých tvarů z těsta, a po upečení také zdobení cukrovou polevou. Jen ty zdobící sáčky se nám stále ucpávají. Jak bývá při pečení zvykem, uždibovali jsme těsto a ochutnali první upečené perníčky, samozřejmě jen ty „nepovedené“. Poměrně náročná práníčka s trojrozměrnou kuličkou se dětem docela dařila. Většinou se tak líbila, že si alespoň jedno odnesly pro své blízké. Pro navození vánoční atmosféry jsme si promítli filmy Grinch a Sám doma 1, a přitom baštili popcorn.

Mikulášská diskotéka

Na setkání se sv. Mikulášem se děti mohly naladit různými soutěžemi, jako hod svatozáří na cíl, učením básničky o sv. Mikuláši nebo čertovským během s nohama v pytli. Pak se děti i se svými rodiči mohly zapojit do tance na chytlavé melodie. Nechyběly ani další soutěže. Skoro v nejlepším přišel sv. Mikuláš se svým obvyklým doprovodem dobrých andělů, i zlých, těch rohatých. Cenné bylo, že v komparzu nechyběly starší děti, které tak udělaly radost mladším

hodným dětem. Sv. Mikuláš byl poctěn básničkami a písničkami dětí a pak, protože je svatý, rozdal všem, i těm méně hodným, dárky. A po jeho odchodu v šeru večera se naplno rozběhl taneční rej v téměř andělské atmosféře. Několik desítek účastníků si akci náramně užilo.

Florbalový turnaj SHM v Praze

S dětmi, které se nejčastěji účastní kroužku florbalu, jsme se vydali do Prahy-Uhřetěvesi změřit své síly a dovednosti s jinými týmy z celých Čech. Akce sice nezapadá do předvánočních aktivit, ale svým způsobem přece. Nadělovalo se, a to především do naší branky. Zahráli jsme si tři zápasy, a všechny s nulou na naší straně. Dobrá zkušenost. Nebylo divu, že to mladí chtěli před třetím zápasem vzdát. Nakonec přece nastoupili, což je jim připisáno ke cti. Před odjezdem jsme dostali cenu útěchy. Pak jsme navštívili vánočně vyzdobené centrum Prahy a večer jsme v salesiánském středisku v Proseticích po vydatných hamburgerech a shlédnutém filmu přespali. Noc to zrovna klidná nebyla, uprostřed přišly tajemné bytosti, které jsme tak trochu čekali. Přes poráženecké nálady mají účastníci chuť vydat se na další turnaj.

Vánoční přání pro DPS Bystřany

Přání a perníčky vyrobené na adventní přespávačce jsme se jedno odpoledne vydali předat obyvatelům domova pro seniory. Čtyři děti se svým vedoucím obešly pokoje a byty, každému seniorovi popřály k Vánocům a předaly perníček s přáníčkem. Setkání to byla dojemná. Proto mají děti chuť se podobné akce zúčastnit i příště.

Okénko Farního klubu

Farní klub je součástí střediska Prosetice. Je to taková menší odnož nebo mladší sourozenec, jak chcete. V omezených prostorách se tu děje mnoho dobrého, je to takový jeden velký zájmový kroužek. Proto jej pro příště nebudeme opomíjet. Také zde proběhla návštěva Mikuláše. Děti mu byly osobně představeny, pak mu zarecitovaly básničky a zazpívaly. Za to a za celoroční snažení byly odměněny. Dále jsme se zúčastnili akce Máme rádi Ježíška, pořádané v Dubí prodejnou Studio fantazie. Děti si mohly vyzkoušet malování ozdoby vyfoukané ze skla, a jako dárek si ji odnést domů. Proto byly náramně spokojené.

Tomáš Mareš

Tři králové

Tři králové se nazývají mudrci z východu a připomínáme si je 6. ledna, kdy církev slaví slavnost Zjevení Páně. Tento svátek patří k největším v církevním roce. Mudrci se jmenovali Kašpar, Melichar a Baltazar a množí se kolem nich různé legendy a dohady. „Kde je ten novorozený židovský král? Viděli jsme jeho hvězdu a přišli jsme, abychom se mu poklonili.“ Tak je to napsáno v Matoušově evangeliu (Mt 2,1). Zázračně zářící hvězda ukazovala třem mudrcům cestu z Východu do Betléma, bezpečně je převedla přes všechny překážky až k novorozenému Ježíši. Když uviděli Syna Božího, padli na kolena a vzdávali úctu dítěti i jeho matce Marii. Potom předali přinesené dary: zlato, kadidlo a myrhu. Zlato označovalo královskou důstojnost, kadidlo modlitby a oběti a myrha byla znamením člověčenství. Aby unikli hněvu krále Heroda, byli Kašpar, Melichar a Baltazar varováni pokynem z nebe a vrátili se jinou cestou – vyhnuli se Jeruzalému.

Další příběhy tří králů známe také jenom z legend. Apoštol Tomáš je údajně vysvětil na biskupy. Po mnoha letech úspěšného misionářského působení zemřeli několik dní po sobě. Podle legendy byli pohřbeni ve společném hrobě.

Viditelným důkazem úcty k třem králům je jednak nádherný zlatý relikvíář v Kolínském dómu z dílny Mikuláše z Verdunu, jednoho z nejslavnějších zlatníků středověku, a jednak obrovský římský sarkofág v milánském kostele sv. Eustorgia. Legenda vypráví, že císařovna Helena vyzvedla ostatky Kašpara, Melichara a Baltazara a později je darovala biskupovi Eustorgiovi z Milána, protože o ně císařovnu prosil. Protasius, Eustorgiův nástupce na biskupském stolci, nechal pro ostatky zřídit kamenný sarkofág, který nechal postavit nad Eustorgiovým hrobem. Prázdňý sarkofág je dnes v kapli Tří králů napravo od presbytáře ve stavebně zajímavě řešeném kostele sv. Eustorgia. Kostel je na stejnojmenném náměstí v jižní části milánského městského centra. Relativně plochá stavba se štíhlou věží, jedna z nejvýznamnějších staveb renesance, byla znovu postavena ve 13. století.

Tři králové v lidovém podání

Podle knihy Rok se svatými, zkráceno

Katecheze (13)

„Tímto slovem se velmi brzy začaly označovat veškeré snahy vyvíjené v církvi k tomu, aby získala další učedníky a aby pomáhala lidem uvěřit, že Ježíš je syn Boží“ (viz Katechismus katolické církve, Zvon, 1995, str. 16).

Stejnými slovy uvádíme stejnojmenné články v předchozích číslech Farního zpravodaje (FZT) a stejně budou uváděny podobné texty i v dalších číslech FZT. Rádi bychom tak připomínali hlavní texty z nového Katechismu katolické církve doplněného o nové zásady přijaté Druhým ekumenickým vatikánským koncilem. Jan XXIII. stanovil koncilu za hlavní úkol „střežit a vysvětlovat drahocenný poklad křesťanské nauky“.

Zásluha

„Výraz **zásluha** označuje obyčejně patřičnou **odměnu**, kterou nějaké společenství nebo nějaká společnost dluží některému ze svých členů za činnost, hodnocenou jako dobrou nebo špatnou, zasluhující si odměnu nebo trest. – Ano, i činnost každého z nás, která je hodnocena jako činnost špatná a zasluhující si trest, je takto před Bohem hodnocena po zásluze, neboť já člověk stvořený Bohem k obrazu Božímu jsem se tomuto obrazu zpronevěřil.

Zásluha patří ke ctnosti spravedlnosti v souladu se zásadou rovnosti, která je její normou.“ (Kat KC 2006, str. 497). V tomto případě chceme uvažovat o **zásluze člověka vzhledem k Bohu**. Zásluha člověka u Boha ještě navíc vyplývá v křesťanském životě z toho, že Bůh se svobodně rozhodl nechat člověka spolupracovat na díle své milosti. Prvním je tedy vždycky otcovské jednání Boha a svobodné jednání člověka v jeho spolupráci je až na druhém místě. Zásluhy za dobré skutky je třeba vždy přičítat v první řadě Bohu. Zásluhy našich dobrých skutků tedy jsou **dary Boží dobroty**. A naopak, důsledky našich nedobrych skutků jsou důsledkem zpronevěření se Boží dobrotě.

Nikdo si nemůže zasloužit milost, která je na počátku obrácení, odpuštění a ospravedlnění. Jedině pod vlivem Ducha svatého a jeho lásky k nám si můžeme pro sebe i pro druhé zasloužit milosti potřebné pro posvěcení a pro růst milosti a lásky, jakož i pro dosažení věčného života. I samotná jednotlivá dobra, jako je zdraví a přátelství, si můžeme zasloužit jen tehdy, řídíme-li se Boží moudrostí. Pramenem všech našich zásluh před Bohem je Kristova láska v nás. I svatí si byli hluboce vědomi toho, že jejich zásluhy byly vždy jenom čistou milostí.

Člověk si vzhledem k Bohu v přísně právním smyslu nezaslouží nic. Mezi Bohem a člověkem je nezměrná nerovnost, protože my jsme dostali všechno od něho, našeho stvořitele.

Podle Katechismu katolické církve zpracoval jš

Ahoj, děti!

A je to tady! Na stolech jsou nové kalendáře, v kapsách zatím téměř prázdné diáře. Někteří se snaží na začátku nového roku dělat věci nově a jinak. Jiní zase dohání to, co ve starém roce nestihli. Ať už patříte do jakékoli skupiny, držím vám všem palce, abyste byli s výsledky své práce spokojeni. Přeji vám hodně Božího požehnání do každého z 365 dní roku 2019.

Vaše kamarádka Jana

Správné odpovědi z minulého čísla

Hádanka 1: Kuchař, kuchařka

Hádanka 2: Kněz

Hádanka 3: Průvodčí ve vlaku

Křížovka: Takovou tajenku jsme tu ještě neměli. Ukrývala jméno a příjmení nového farního administrátora, Radka Kuchaře – takže našeho nového faráře.

Hádanka 1

Na stole či na stěně
společnost ti dělá,
některý má obrázky,
jiný žádné nemá.
Papírový kamarád
každý týden jiné tričko,
číslice i písmena má rád.
Kdy máš svátek, Vítku, Aničko?
Jaro, srpen, Vánoce, středa,
řidičům, farářům, učitelům,
zkrátka všem je ho třeba.

Hádanka 2

Roste jeden velký statný strom,
má čtyři větve silné jako hrom.
Na každé té větvi ohromné
je dvanáct menších, listí jsou plné.
Mezi listy je přes padesát hnízdeček
a v nich je ukryto
přes tři sta šedesát vajíček.
Počítal jsi správně?
Větve, větvičky, hnízda i vajíčka?
Už víš odpověď? Tak to jsi jednička!

Křížovka

1					T
2					A
3					T
4					A
5					T
6					A
7					T
8					A
9					T
10					A

- 1 řeka na území Mezopotámie
- 2 výkladní skříň
- 3 osinek
- 4 dřevěná část lopaty
- 5 tuha
- 6 pomůcka pro výpočet Velikonoc
- 7 krást
- 8 druh africké antilopy
- 9 jedinečný exemplář
- 10 část hodiny

Cestování v čase

Všichni to občas cítíme, možná více to vnímají mladší ročníky: katolická církev v některých svých postojích zdánlivě pokulhává za 21. stoletím. Dá se na toto „ostýchavé zpátečnictví“ podívat i jinou optikou. Naše církev není jako současní politici, pohlíží na problémy v kontextu celé své historie, pamatuje si, snaží se vycházet ze zkušeností, je ochránkyní tradice. A tak se dá přimhouřit káravé oko, trochu vychladnout a můžeme být rádi, že církev nestojí, že jde také dopředu, i když pomaleji, než bychom si mnozí přáli.

Jsem rád, že tomu tak je a že papež František i další vůdčí osobnosti mají snahu reagovat na současné problémy. Podařilo se mi však v nedávné době cestovat časem. Ne, nebojte se, není to speciální dar Ducha svatého, ale ocitl jsem se ve farnosti, kde se zastavil čas. Přihodila se

tam zvláštní situace: do kostela měli vkročit nepraktikující lidé. A protože by se mohlo cokoliv zlého přihodit, například by lidé mluvili nahlas o krásné výzdobě onoho chrámu, bylo Tělo Kristovo přeneseno ze svatostánku do farní kaple a věčné světlo v kostele zhasnuto. „Bůh zhasl, nebyl doma.“ Po dlouhém čase měli opět možnost podívat se do kostela, který stojí v jejich obci a který je jinak stále zavřený. Tedy kromě mši, kam se moc nepraktikujících neodváží; což je vlastně dobře, ne?

Je možné, že by Bůh potřeboval ochránit před světem, který sám stvořil, že by nebyl všude přítomen a nebyl zas až tak všemohoucí? Jsem rád, že u nás si v kostele můžeme povídat, před, po a mnohdy i při mši (i když během mše svaté se to opravdu nehodí). Jsem rád, že po slavnosti, kterou všichni slavíme společně, se můžeme v kostele vidět, pozdravit, občerstvit. Jsem rád, že mohu provádět jakékoli zájemce po našich kostelích, kdykoli je k tomu příležitost, a není potřeba kvůli tomu „tahat“ Pána Ježíše sem a tam jako kořata. Jsem rád, že on to zvládne, když se někdo při prohlídce bude dloubat v nose, nebo se bude nahlas rozplývat nad krásou architektury. Jsem rád, že naše kostely nejsou mrtvé tiché hroby pro Krista. Jsem rád, že tu máme salesiány, kteří jsou duchem stále mladí a reflektují aktuální problémy. Není to samozřejmost, a proto za to děkuji. A nakonec přeji nám všem a hlavně naší církvi víc takových kněží, kteří otevírají nejen kostely, ale hlavně svá srdce všem.

Martin Dismas Budek

Zřím Tě!

Byl to megafilm z roku 2009, který se jmenoval Avatar, kde se objevila tahle věta. „Zřím tě“ znamenalo „vnímám tě“ nebo „rozumím ti“ a snad i „mám tě rád“. Znáte takové to koukání na obrazovku, ať už televize nebo tabletu či počítače, po kterém za dvě hodiny vstanete a vlastně moc nevíte, na co jste koukali? No, tak tohle je pravý opak.

„Zřím tě“ znamená pozornost, a přiznejme si to, té dáváme v dnešní době svému okolí jen velmi málo. Kolik úsilí nás stojí zastavit a zamyslet se, neřku-li vážně přemýšlet o tom, co nám říká někdo jiný. Jsme obklopeni tunou komunikace, kterou jsme si před pouhými dvaceti lety nedokázali ani představit. Všechny ty mobily, messengery, sociální sítě. Houká to a píská a jen málokdo má tu sílu otočit tlačítkem na off a oddat se chvíli ticha. Náš mozek se brání a plošně vypíná naši pozornost. A my hledáme, jak si udržet pozornost pro důležité věci či lidi.

A pak se to stane.

Najednou vidíte, že jste zřeni. Že někdo chce sdílet víc, než je normální. Podobný pocit jsme měli, když nám došla pozvánka na křest jedné účastnice naší pravidelné Duchny. A nebyl to křest ledasjaký, protože baptisté jdou do vody celí a bazének je součástí modlitebny.

A byli jsme vděční za to pozvání, abychom byli přítomni okamžiku, kdy zříme člověka, který byl zároveň zřen. Nejenom těmi přítomnými, ale získal někoho, kdo mu bude naslouchat, i kdyby bylo kolem nekonečné množství rušivých pípátek a blikátek.

Píšeme tenhle text těsně před vánoční Duchnou. Akcí, kde se snažíme naslouchat dětem. A máme radost, když nás zvou, abychom viděli, kam ve víře došly.

Je leden 2019. Do nového roku vám přejeme, abyste byli zřeni a abyste byli schopni zřít.

A opravdu nám dělalo problém, abychom někde omylem nenapsali „pozřít“.

Eva a Jaroslav

Foto: Harry Nguyen – wikimedia.org

Štědrý večer roku 1954

Po přečtení článku manželů Poláčkových nazvaném „Kupte si na Vánoce kočku“, který byl uveden v minulém Farním zpravodaji, si tuto vzpomínku nemohu nechat jen pro sebe:

Byl Štědrý večer 1954. Jako odloučená jednotka Pomocných technických praporů (PTP) jsme byli ubytováni v bývalé hospodě na náměstí v Mníšku pod Brdy. Byly to moje druhé Vánoce na vojně. Po štědrovečerní večeři (vojenský bramborový salát a řízek) jsme seděli a vzpomínali na civil, zpívali koledy a různé písně. Bylo asi kolem 23. hodiny, když před hospodou zastavilo auto a z něho vystoupili tři důstojníci („lampasáci“). Mysleli jsme si, že přišli na kontrolu, ale oni ne, že prý přišli na návštěvu, abychom prý nebyli smutní. Koledy ale s námi zpívat nechtěli, prý raději by si zazpívali sovětské častušky. Čas plynul a náhle bylo čtvrt hodiny před půlnocí, když se nás asi deset vojáků zvedlo, a že musíme odejít. Důstojníci se nás zeptali, kam tak spěcháme. My jsme jim odvětili, že jdeme na půlnoční mši svatou. Je škoda, že ten výraz ve tvářích těchto důstojníků nikdo nezvěčnil.

Libor Barvík

Farní knihovna

Vánoce jsou za námi a večer usínáme s knížkou, kterou jsme dostali pod stromeček. Nedostali jste? Nevadí. V naší farní knihovně najdete určitě pro potěšení a příjemnění zimních večerů knihu vašeho srdce.

Oč

Kalendář akcí

- 5. 1. 15.00 První Mariánská sobota
- 9. 1. 9.00 Setkání pletařek
- 18. 1. 19.00 Ekumenické setkání mužů, Sládkova ulice
- 19. 1. 15.00 Večeřadlo

Redakční rada: Ing. Ivo Barabáš st., Martin Budek, Olga Červená, Mgr. Rostislav Kadlec, P. Radomír Kuchař, SDB, Mgr. Jaroslav Poláček, MUDr. Jan Ševčík, Jana Tóthová
Vychází jednou měsíčně, náklady jsou hrazeny z kostelních sbírek.

Telefon: 417 531 041, e-mail: fara.teplice@cbbox.cz, <http://teplice.sdb.cz/farnost>

Číslo účtu: 2600695917/2010